

ئهو پشکوويه نابی به خوئه میس

گفتوگويه کی قوول له گه ن شاعیر و رهنه گری ناسراو چه مه سه عید چه سه ن دا

به شی به که م

مه هاباد قهره داغی

چه مه سه عید چه سه ن ته نیا شاعیر نییه، به لکوو چیرۆکنووس و رهنه گریکی ئه ده بی و سیاسیشه، ئه و خۆی وهک رهنه گر ده ناسینیت و خۆینه ری ئاگادار و به دوا داچووی نووسینه کانیشی وهک رهنه گر ده ناسینیت. رهنه که م نووسه هینده ی ئه م خۆینه ری له خۆی کۆ کرد بیته وه. خۆینه رهکانی مه رج نییه ته نیا لایه نگرانی نووسینهکانی بن، به لکوو ئه وانه شی به نووسینهکانی قه لس ده بن، ناتوانن فه رامۆشی بکه ن. هه ن به نووسه ری مه زن، ناوی ده بن، هه شن به نووسه ری نازانن. هه ن پتیا ن وایه بلن دگۆی راستییه و به زمانی به لگه ده په یقیت، هه شن پتیا ن وایه رهنه کان ی بی بناغه ن.

به هه ر حال نووسینهکانی، به تایه تی رهنه سیاسیهکانی، چونکه گومان سازکه ر و وروژینه رن، زۆرتین مشتومر ده خولقتیا ن، زۆرتین وه لام ده درینه وه و زۆرتین خۆینه ریش له یار و له نه یار مهکانی ده یان خۆینه وه. ئه و نووسه ری که به کۆمه لێک تایه ته مه ندییه وه، رهنه گری که جیاوان، لاسایه کردنه وه ی ئاسان نییه، شیوازی نووسینه به که م که س هه رس ده کریت، هیچ دیار ده یه ک نابۆتری ت و رهنه ی له هه موو شتی که هه یه.

زمانی چه مه سه عید چه سه ن له رهنه ی سیاسیدا و تا راده یه ک له رهنه ی ئه ده بیدا زبهره. توندوتیژی ئه و زمانه رهنه ییه ی ئه و، بۆ سه ر داگیرکارانی کوردستان، به ره مه پته رانی شه ر و به رژه وه ندیخووی ستانی دنیای سیاسه تی کوردی، هینده ره وایه که خالێکی پۆزه تیفی نووسینه ی ئه وه، به تایه تی که به به لگه وه ده ویت و به زانیاریی دروست بۆچوونهکانی پشتئه ستوور ده کات، وه لئ هه مان زمانی زبهره له رهنه یه کی ئه ده بیدا ئه که ر به لگه دار و ره واش بیت، خالێکی نیگه تیفه. ئه و زمانه زبهره مه گه ر کاتیک له رهنه ی ئه ده بیدا ره وایه بیت، که شاعیری ک یان نووسه ری که په سنی دیکتاتۆریکی دابیت، یان خه لکی بۆ زه بروزه نگ نواندن و کوشتار هان دابیت. رهنه ی سیاسی، ساتیری سیاسی و کۆمه لایه تی بۆ به گژداچوونه وه ی دیارده دزیوه کان، روه به ریکی زۆریان له پانتایی دنیای نووسینه چه مه سه عید چه سه ندا گرتووته وه، ئه مه ش کاریکی کردووه، به ده حالیبوونیک لای لایه نگرانی حیزبه سیاسیهکانی کوردستان دروست بکات و وهک دژبه ریکی سه سه خت له م نووسه ره بروانن و ناوی بخه نه لیستی ره شیانه وه.

نوام چۆمسی چونکه بیپه روا به زمانیکی توندوتیژ رهنه له سیاسه تی فه رمانه ره وایانی ولاته که ی «ئه مریکا»

دهگريټ، دهمه لاتدارانی ولاته کهی، ناتورهی دژایه تیکردنی ئهمریکیان وهپال داوه و ناویان له لیستی رهشدا تۆمار کردووه، به لام ئه و بټیاکانه له سهر ههقیبژیی بهردهوامه. ههمه سه عید ههسه نیش چۆمسی ئاسا به زمانیکی زبر، رهخنه له دهمه لاتدارانی کوردستان، ئهوانه ی بهرژه وهندی حیزب دهخنه پیش قازانجی میلیه تهوه و ههوینی هه لگیسانی شه ری نیوخۆن، دهگريټ. هه ر ئهم نووسهره زمانزیره، به زمانیکی نه رمتر له لۆکه، که له کهی، خاکه کهی و چهوساوهکانی ولاته کهی دهموینیت. به زمانی بروسکه له گه ل دهمه لاتداراندا دهموینیت و ئاگر له خهرمانی گوتار و کرداری نابه جییان به رده دات، وه لئ به زمانیکی هینده ساده و ئاونگئاسا له گه ل زۆر لیکراواندا دهموینیت، که سه رسامت دهکات. ئه و هینده خۆشه ویستی و ریژی بۆ چهوساوهکان که خۆی به داکۆکیکیان دهمانیت، هه یه، له به رده م نزرگه ی قوربانیه کانیندا دهنووشیتته وه:

به قوربانی دار و به ردی ناو دیتان بم

به قوربانی خاکوخۆلی ژیر پیتان بم.

هه ن ههمه سه عید هه سه ن به نووسهریکی لووتبه رز ناو ده بن، به لگه ش له ساتیره کانیه وه ده هیننه وه، به لام ئه گه ر به لگه له شیعره کانیه وه به یئیریتته وه، وینه یه کی تری پیچه وانه دروست ده بیټ، ئه وه تا ئه و نه ک هه ر لووتبه رز نییه به لکوو هینده بیفیزه، خاکی ژیر پینی دایکانی جگه رگۆشه ئه نفالکراو ماچ دهکات. تیگه ییشتن له که سایه تی و دنیای ناوه وهی نووسهریک که هینده گومانی وروژانده بیټ و هینده گومانی لی کرابیټ، کاریکی سانا نییه. رهنگه پرسیارهکانی من و به رسفهکانی ئه و، سه ره داویک بۆ تیگه ییشتن له دیوی ناوه وهی نووسهر به دهسته وه بدن. له م گفتوگۆیه دا ههمه سه عید هه سه ن روویه رووی هه ندیک پرسیار ده که مه وه که پیوه ندیان به که سایه تی خۆی و به ره مه جوړه جوړه کانیه وه هه یه، به لکوو له میانه ی وه لامه کانیه وه له م نووسهره گومانسازین و گومانلیکراوه تیگه یین و بزانی ئه و گومانانه ی ده یانسازینیت چه ند ره وان و ئه و گومانانه ی لی ده کرین، چه ند به جین.

*

مه هاباد قه رده اغی: شیعری به رهنگاری به شیکی به فراوانی له دنیای شیعری تۆدا بهرکه وتووه، کاتیک شیعر ئه رکی چه کی بی ده سپردریټ و په یفه کان له شیوهی گولله دا له لووله ی قه له مه وه دهرده پهرن و شاعیر وه ک چه نگاوه ریک له مه یداندا روویه رووی دوژمنی داگیرکار ده بیته وه، جوانی و هونه ر و ئیستاتیکا چییان لی دیت؟ ئایا ده کریټ له شیعریکی به رهنگاریدا فه زایه ک بۆ جوانی بدوژینه وه که فه نتازیا مانی تیدا کارا بکه یین؟

چه مه سه عید چه سه ن: پیم سه یره که سیکی نیشتمان داگیرکراو خۆی به شاعیر بزانیټ و شیعریکی وای نه نووسیت بیټ، بکه ویتته سه نگه ری به رهنگار بوونه وه وه. پیم سه یره شاعیریک که بچووکتیرین رهخنه ی لی بگیریت، بیته دمنگ و له به رانه ر قه لاجۆکردنی که له که یدا بیده نگ بیټ! پیم وایه نووسینی هۆنراومه که که هه لگری په یامی به رهنگار بوونه وه بیټ، که لیک سه خنتره له نووسینی شیعریک که زاده ی جوانی سروش ت یان چیرۆکیکی رۆمانتیک بیټ.

شیعیر پیش هه موو شتیک، پیویسته شیعیر بیټ. ئه وه تیفکرینیکی جوان، فه لسه فه یه کی قوول، یان کاره ساتیکی مه زن نییه، که شیعیر ده خو لقیټیت، شیعیر به پله ی یه که م هونه ره. هاتوهوار با له دلیکی برینداریشه وه هه لبقولیت، بهرجه سه ته کردنی داخوازییه ک با دروست و ره واش بیټ، ده ستنیشان کردنی ئامانجیک، با هیوای زۆر به ش بیټ، شیعری لی نارسکیټ. شاعیر ده توانیت ئاور له هه موو ئه و بابه تانه بداته وه، وه لئ هه میشه ده بیټ،

ئاڭگادارى ئۇوھ بېت، خەرىكى نووسىنى شىعەرە. شاعىر دەبىت مەبەست لە نىو بۆتەى شىعەردا بتوئىتەتەو، نەك شىعەر بە قورىانى مەبەست بکات.

شىعەر دەبىت بە زمانى گۆل بدوئت نەك گولە، بەلام ئۇوھ چارەنووسى شاعىرى كوردى نىشتان داگىركراوھ كە ناچارى دەكات ئەركىك بە شىعەر بسپىرېت كە ئىشى شىعەر نىبە. خۆزگە داد زال بووايە، برىا كورد گەلىكى ئازاد و كوردستانىش ولاتىكى سەرەخۆ بووايە، ئوسا منىش ناچار نەدەبووم، ئەركىك بە بووكى شىعەر بسپىرم كە ھى ئۇوھ نىبە. من كە لە كۆتايى ئادارى ۱۹۷۹دا، لە سلېمانى (ھەلەبجە غەزەى خەمناكە)م لە ھۆلىكى سىخناخدا كە لەرىزى پىشەوھىدا گەرە بەعسىيانى شار دانىشتبوون، خويئندەو، بەو شىعەرە خويئى خۆم كوردە كاسەو، بەوھدا چارەكە سەدەيەك بەسەر گوتنىدا تىپەرپوھ و ھىشتا كەلئىنك تىدا نەبىنئوھتەو و ھىشتا ژيانى لى دەچۆرېت، ديارە شىعەرىش بووھ نەك تەنیا ھەلوئىست. ئەوانەى بە پاساوى شىوھن بۆ ستاتىكاوھ، دژى ئۇوھ شىعەر وھستانەوھ، دواتر يەك لە دواى يەك دەستيان كەوتە روو. كەسانىك بوون ترسنۆك يان وابەستەى داگىركار.

شۆرېشگىرى راستەقىنە كە خەو بە دنيايەكى جوانترەوھ دەبىئىت، ئۇوھ لوتكەى بەگەرخستنى فانتازىايە. شىعەر ئەگەر بەشدارى لە بەدبەيتانى ژيانىكى بالاتردا بکات، ئەگەر وەرگر بۆ خەبات لە پىناوى ئازادىدا بانگ بکات، ئەگەر نەمامى ھىوا لە كىلگەى دللى ناھومىداندا بروئىت، ئەگەر بەرچاوى خويئەر روون بکاتەو و ئاسۆى بىرى بەرىنتر بکات، ئۇوھ كاركردە لە بوارى فراوانكردى فانتازىادا. كام شاعىرى مەزنى دنيا كە ولاتەكەى دووچارى داگىركردن بووئىت، بە شىعەر بەرەنگارى داگىركاران نەبووھتەو؟ جوانترىن شىعەرى ئاراگۆن و ئىلوار ئەوانەن كە فەرەنسايەكانيان بۆ بەرەنگاربوونەوھ ھان داوھ. گۆران كە نوقلانەى بۆ كوردستانىكى جوانتر لى داوھ، بەوھ ھاوزەمان ھەم شىعەرىكى جوانى نووسىوھ و ھەم بە گۆز داگىركارانىشدا چووھتەوھ. خۆدزىنەوھ لە بەرەنگاربوونەوھ، بە بيانووى خويەستەوھ بە ستاتىكاوھ، گۆرەپان چۆلكردن و ھەلانتە لە شەرىك كە شاعىرىش پىوئىستە تىدا بەشدار بېت. ئەدەبى بەرەنگاربوونەوھ زادەى ئۇوھ واقىعەيە، كە كوردستان ولاتىكە داگىركراو. تا خاك و گەلى كوردستان داگىركراو و بندەست بن، شىعەرى بەرەنگاربوونەوھش دەنووسرېت و خويئەرىشى دەبىت. وھك چۆن شاعىر بە شىوازىكى تايبەت بە خوى داستان و ئەفسانە، بەسەر دەكاتەوھ و وزەى نوئيان تىدا دەبىئىتەوھ و جىھانىكى تازەيان لى پىك دەھىنئىت، ئاوا ھونەرمەندانەش بەرەنگار دەبىتەوھ، ھەر بۆيە جىواوزى نىوان ئەدەبى بەرەنگارى و رستەى شۆرېشگىرپانە، جىواوزى نىوان شىعەر و دروشم، ئاسمان و رېسمانە. كە شىعەر لە دروشم نرىك بووھوھ، ئۇوھ رەنگدانەوھى بېدەسەلاتى شىعەر نووسە و شاعىر ھەرگىز نابت نوقمبوو ئاسا، تەنیا بقىرئىت و ھىچى تر. شاعىر ئەگەر ناچار بوو ھاوار بکات، پىوئىستە بە جوانترىن شىواز دەنگ ھەلبېرېت.

مەھاباد قەرەداغى: ساتىرەشىعەر ھۆدەيەكە لە مالى شىعەرى تۆ، چونكە لە ساتىردا ئامانجىك ھەيە و مەبەستە بىيىكىت، بايەخىك بۆ رەگەزەمكەنى پىكھەنەرى شىعەر و ھونەرى شىعەر نامىنئىت. ئەگەر مەبەستى ساتىر ھەر گەياندى ئامانج بېت، بۆچى پەنا بۆ شىعەر بېرېت، نەك ژانرىكى ترى ئەدەب، بۆ نمونە ساتىرەچىرۆك كە بالادەستىت تىدا؟ تۆ يەكىكىت لەو شاعىرانەى ئەركى زۆرت خستووھتە سەر شانى شىعەر، بېت وا نىبە شىعەر بە دەست ئۇوھ وھزىفانەوھ، كە ھى ئۇوھ نىن و بەسەرىدا دەسەپىندرىن، ماندوو دەبىت؟ ئايا شىعەر

له ساتيرهكاندا ئامانجى تۆي پىكاوه؟ مه به ستى تۆي گه ياندووه ته خوڤنه ر؟

حه به سه عيه حه سه ن: ساتير مه ليكه به بالى ته وس و لاقرتى ده فرىت، بى سلكرده وه راستى ده لىت، تيرى كه روى له سنگى جه لاده و ده ستيكه ته وقه له گه ل ديكتاتوردا ناكات. ساتير بتى دابونه ريتى دى رين ده شكى نىت، ئابرووى پارى زهرانى ره وشتى زال ده رووشى نىت و خوازيارى ئه وه، ئىنسان سه ر بى فيكرى سه روهر و واقيعى باو نه وى نه كات. ساتير نووس چونكه ته نيا سه رنجى سه ره وه ده دات، بويه مه رزه كان نابى نىت.

ساتيره كانم كه ناوبه ناو پشتيان به رسته و وڤنه ي شيعرى به ستووه، خو به وه وه ده بين، ده ستيان بگاته دا وڤنى بووكى بالا به رزى شيعر، ده شىت شيعر نه بن، وه لى گرنگترين ره گه زى شيعر كه راستگوڤيه، خوڤنه و به ده مارياندا ده گه رىت، هر بويه خوڤنه رى ئاساى به تامه زروڤيه وه و به ئاشكرا له ئاميزان ده گرىت و هه لى زارده ش به نه ينى دم به پلوسكيانه وه ده نىت.

خه سلته ي ساتير وايه، به زمانىك كه له نىوان زمانى ئاخاوتنى رۆژانه و زمانى نووسيندا دىت و ده چىت، گالته ئاميزانه باس له شته هره جىديه كان ده كات و دارىق فۆ گوته نى: به كلىلى پىكه نىن ده رگاي مىشك ده كاته وه، تا هوش بچىته ژوره وه. ساتيره كانى من له شيعر بچن يان چىرۆك بن، خوڤنشى رى نانه باس له لايه نه تاله كانى ژيان ده كهن و گالته ئاميزانه كاره ساته كان به سه ر ده كه نه وه و خوازيارن لى وى خوڤنه ر به زه رده خه نه يه كى ته وساوى بگه شى ننه وه.

من به ده ست نووسى نى ساتيره شيعرى شه وه هى نده ماندوو ده بم، ته واو وهك خه رى كى نووسى نى هر ژانرى كى ترى ئه ده بى بم. نووسى نى ئه ده بى گالته جارى، كارى كه تا بلتيت جدى و وهك چۆن نووسى ن بۆ مندالان ئه گه ر له نووسى ن بۆ گه وه سالان دژوارتر نه بىت، ئاسانترى ش نىيه، كۆمى دى ايش له تراژى دىا كه مبايه ختر نىيه. ئه و بىتوانا يانه ي له بوارى نووسى نى ئه ده بى گالته جارىدا، به و بىبانووه ي كارى كى ئاسانه، خوڤان تا قى ده كه نه وه، ئه وانه له برى نووسى نى ئه ده بى گالته جارى، خوڤان ده كهن به هه وڤنى گالته جارى.

ساتيره شيعر ئه گه ر كارى كى كرد، ره خه نه لى گى راو هاوسه نگى خۆى له ده ست بدات، ئه وه به لگه يه بۆ ئه وه ي ئامانجى پىكاوه. له م روانگه يه وه، پىم وايه تى رى ساتى رىم نى شان هى ئه نگاوتووه. ئه ده بى دى رىن، داستان، ئه فسانه، يان شانۆنامه بووڤىت، هر به شيعر نووسراوه. ئاسمانى شيعر هى نده به رى نه جى ئه سى تره ي ده رپى نى هه موو مه به ستى كى تى دا ده بى ته وه. ئىستاش ئه دى ب هه يه، رۆمان و شانۆنامه به شيعر ده نووسى ت.

يه كى ك له ته كنى كه كانى ساتى رى نووسى ن، گه مه كرى نى كى هونه رى يه به په يف. من خودى خۆم، چى ژى كى زۆر له و گه مه به وشه كرى نه ده بينم و پىم وايه ئه گه ر سى حرى ك له ساتى ره شيعرى مندا هه بىت، زاده ي ئه و گه مه يه يه. من هه رگى ز نه موى ستووه بارى شيعر قورس بكه م، وه لى ئه گه ر له به دحالى بوونمه وه له ئه ركى شيعر، كه مترى ن ئازارى فرى شته ي شيعر م دابىت، له خودا ي شيعر ده بارى تمه وه، لى م ببوورى ت. با ئه وه ش بلى م ساتى ره شيعر خوڤنه رى كى زۆرى هه يه و ئه و كۆمه له ساتى ره ي كه به نه زم نووسى ومه، هه نووكه بۆ جارى پى نجه م چاپ كراوه ته وه.

من ساتى ر له شى وه ي چى رۆك و شيعرى شدا ده نووسم. ده زانىت كه ده ست به نووسى ن ده كه م، ئه وه خۆم نى م كه چوارچى وه ي ساتى ره كان دىارى ده كه م. هى ژى ك كه تۆ بللى ناوى بنى م چى؟ بى وى ستى خۆم، جارى ك ده رگاي شيعر م به روودا ده كاته وه و جارى كى دى، رى گاي چى رۆك نى شان ده دات. من هه رگى ز پى ش وه خت برى ارم نه داوه، ساتى رى ك به فلان ژانر سه باره ت به فى سار كى شه بنووسم. ساتى ره كانم خۆر سكا نه له ناخمه وه هه لده قولى ن و

مؤلہتی لہدایکبوون، لہ من ناخوازن.

مہ ہاباد قہر داغی: جوانترین شاعرہکانی تو، ئەوانەن کہ سادە و پەوان و قوول لہ ئەزمونی ئەفینداری دەدوین و ہستەکان پراوہر لہ گەل پەگەزی فەنتازیا دا تیکە لاون؛ لہو شاعرانەدا نە ہەست بە ہەناسەتەنگی شاعر و نە بە شپرزەبی و ہەناسەتەنگی شاعیر دەرکریت. ئەفین لہ کوئی ژبانی تۆدا پەنھان بوو؟ بۆچی دەرنگتر لہو کاتەبی کہ دەبوو دەرکەویت، دەرکەوت؟

خە مە سە عید خە سە ن: راستییەکە ی من بە نووسینی شاعیریک، کہ زادە ی ئەوین بوو، دەستم بە نووسین کرد، وەلئ یەکەمین نووسینی بلۆکراوم، هەلسەنگاندنی کۆمەلە شاعیری (ناسۆری دەرۆن) ی مامۆستا ع. ح. ب بوو. گوئی شاعر با زادە ی ئەزمونیک ی راستەقینەش بیت، ئەگەر بە فانتازیا ئاوەدرییت، سیس دەنوینیت. زیتەر دەرۆم و دەلیم، شاعر ی فانتازیا، جەستەبەکە، بی گیان. دەبیت ئەوہش بلیم، لہ نیوان واقع و فەنتازیا دا نەک ہەر سنووریک نییە، بە لکوو ری دەکەویت، واقع لہ فانتازیا ش ی تیبە پەپینیت و شتی وا روو بدات، بە خەیاالی ہیچ شاعیریکدا نەھاتبیت. کہ ئەو شاعرانە زۆر لہ خۆ کردنیان پیوہ دیار نییە، ئەوہ لہ سۆنگە ی ئەوہوہیە، خۆرسکانە ہەستی خۆم بەرجەستە کردووہ و ساختم لہ سۆزی خۆم نەکردووہ. من پیم وایە خوینەر ہیندە وریایە، جیاوازی لہ نیوان دوو شاعیردا، کہ یەکتیکیان پەنگدانەوہ ی وەھمیک و ئەوی دیکەیان زادە ی چیرۆکیکی راستەقینە بیت، دەکات.

شاعر نووسین بە پلە ی یەکەم ہونەرە، ئەگەر نا، ہەموو ئەوینداری دنیا دەبوونە شاعیر. ہەموو ئاشقیک نابیتە شاعیر، وەلئ ہەموو شاعیریک ئاشقە. گرنگ ئاشقبوون نییە، گرنگ بە شاعرکردنی ئەشقە. ہەیە دەیان تیکستی کراون بە گۆرانیی دلداری، بە لام لہ ہیچ کام لہو تیکستانەدا، دیریک شاعر نییە. شاعر و راستگوئی دوو باالی مەلیکن، بە لام بەرھەمی شاعیری داھینەر و زەنگینخەیاالی با رووداوکی راستەقینەش بەرجەستە نەکات، ہەر دەشیت راستگوئیەکی پیوہ دیار بیت، کہ خوینەر شاعیری تیدا ببینیتەوہ. مەرج نییە شاعیر چیرۆکیک بگپرتەوہ کہ رووی دا بیت، مەرج ئەوہیە، ئەوی دەینووسیتەوہ جیگە ی بروا بیت. ئەوہ لای من ہیچ گرنگ نییە، خەبیبە ژنیکی راستەقینە بووہ، یان زادە ی خەیاالی نالی؟ ئەوہم پی گرنگە، نالی شاعیری جوانی بۆ گوتووہ.

شاعیری جوان، شاعیریکە ئاسان و سادە دیارە، خوینەر پی وایە ئەویش دەزانیت، شتی وا بھۆنیتەوہ، بە لام راستییەکە ی ہەر شاعیریک ی جوان بگریت، رووداویکە دووبارە نابیتەوہ. ئەلماس و خەلووز، ئەگەر چی ہەردووکیان سەر بە ہەمان پەگەزن، وەلئ ہیندە لہ یەکتەر جیاوازن، لہ یەکدی جیاکردنەوہیان، کاریکی دژوار نییە. شاعر و شتیکیک کہ خوازیار بیت، خۆیمان بە شاعر بە سەردا ساغ بکاتەوہ، ئەگەر چی ہەردووکیان بە ہەمان کەرەسە کہ وشە یە، پۆ تراون، وەلئ ناسینەوہ ی ہەر یەکتیکیان کاریکی ئاسانە.

ہەیە گوئی شاعیری تەنکە، بەو ئومیدە ی قوول بنوینیت، لیلی دەکات. لای من سەختترین جۆری شاعر ئەوہیە، ہاوزەمان سادە و قوولیش بیت. شاعیری پەوان، کانیائاسا، خۆرسکانە ہەلدەقوولیت، وشەکانی دەلیت راستەوخۆ لہ دلی شاعیرەوہ ہەلقولاون. ہەیە (دەق) یک دەنووسیت، تا بلتیت، دریز و ئالۆز و تەمومژاوی. لہو دەقەدا، بۆ فیکر بگەریت، دەیینیتەوہ، بۆ فەلسەفەش ہەر وہا، بۆ ئەفسانە و داستان و میتۆلۆژیاش ہەر وہا، بۆ سیاسەت و ہەلویتستی شاعیریش ہەر وہا، تاقە شتیکی کہ لہو دەقە دریزە تەمومژاویەدا نابیینیتەوہ، دیریک شاعیرە.

شاعیر بی ئەوین ناژی و له کن وی هیچ وختیک درنگ نییه بۆ خوشهویستی. ئاساییه ههستیک له ناخماندا سالانیک پهنگ بخواتهوه و له ناکاو به هۆی بینینی دیمه‌نیکهوه، یان بیستنی گۆرانیه‌کهوه، یان ڕوودانی کاره‌ساتیکهوه، بته‌قیتهوه. وهک چۆن تۆویک له شوین و کاتی له‌باردا نه‌بیت، چه‌که‌ره و گه‌شه ناکات و هه‌ر به تۆوی ده‌مینتیهوه، شاعیریش هه‌میشه پتویستی به هه‌لومه‌رجیکی گونجاوه، بۆ شاعیرگوتن. من زووتریش شاعیری ئەوینداریم نووسیوه، وه‌لی نه‌ک وه‌ک ئەم دوو ساله‌ی دوایی، که ته‌نیا له‌و جۆره شاعیرانه‌م تیدا نووسیون. من که ده‌قیک ده‌خوینمه‌وه، ئەوه‌ی به لاهه‌وه گرنه‌گه ئەوه‌یه: ئایا ده‌قه‌که شاعیره، یان نا؟ ئیدی ئەو ده‌قه، به په‌خشان نووسراوه، یان کیشیکی دێزینی تیدا ره‌چاو کراوه؟ له‌مێزه نووسراوه، یان تازه له‌ دایک بووه؟ زاده‌ی خه‌یاڵه یان چیرۆکیکی راسته‌قینه‌ ده‌نووسیته‌وه؟ شاعیره‌که‌ی گه‌نجه یان پیر؟ کۆچی دوایی کردووه یان هیشتا له ژياندا ماوه؟ خه‌لکی ئەمدیوی کوردستانه یان ئەودیوی مامۆستای زانکۆیه یان ته‌نیا خویندنی سه‌ره‌تایی ته‌واو کردووه؟ سه‌ر به‌ فلان حیزبه یان فیسار؟ ئەمانه نه زۆر نه‌ که‌م، لای من هیچ بایه‌خیکیان نییه.

شاعیر له‌و کاته‌شدا که قین به‌رجه‌سته ده‌کات، هه‌ر زاده‌ی ئەوینه. تۆ ئەگه‌ر کوردستان خۆش نه‌ویت، قینت له‌ داگیرکاران نابیت، من ئەگه‌ر چه‌وساوه‌کانم خۆش نه‌ویت، رقم له‌ چه‌وسینه‌ران نابیت. ئەو ئەگه‌ر شه‌یدای جوانیی نه‌بیت، به‌ گۆ دزیویدا ناچیته‌وه. له‌م روانگه‌یه‌یه‌وه، شاعیری ئەوینداری و شاعیری به‌ره‌نگاری، دوو لقی یه‌ک دره‌ختن، نه‌ک دوو دره‌ختی جیاواژ.